

MINIDRAMA SILVESTRE

Dos conills van sortir a passejar (ho feien cada dia) i, sobtadament, un d'ells va dir a l'altre: "Mira, tu, ja hi torna a haver aquell caçador miop. Ara veuràs com me'l rifo."

Va emprendre una correguda, saltironant i acostant-se a l'home d'una manera temerària. El caçador va engaltar la seva arma, bon tros a les palpentres, i engegà allò que en diuen un tret de sort. Per a segons qui, és clar, perquè el conill bro-mista va rebre la perdigonada de ple.

El conill supervivent fugí potes ajudeu-me, tot remugant en veu baixa: "Tant que li ho repetia la seva mare, que els lepòrids som una colla d'irresponsables, per culpa del nostre cervell lissencèfal! Aquest infeliç, amb una mica més d'intel·lecte, hauria pogut esdevenir un excel·lent mamífer lagomorf."

Zigzaguejava entre els matolls, perquè l'experiència immediata li havia ensenyat de malfiar-se també dels homes curts de vista. Així i tot, una escopetada a frec de romaní va posar-li la pell de gallina. "Ep!", es digué a si mateix. "Val més deixar-se de cultismes i anar de dret al refugi." I es va llançar de cap dins el primer forat que va trobar.

Quan el gos va portar el cos de la víctima al seu amo, aquest va dir-li:

-Au, bah! No vulguis fer el viu. Saps perfectament que la carn de conill no m'agrada. Jo he tirat contra unes perdius que pasturaven...

El gos, que s'estimava més no discutir, va fer uns quants moviments de cua, que tant podien voler dir que sí com que no. En el fons, estava content d'haver-se lliurat una vegada més de prendre mal.

MINIDRAMA SILVESTRE

Dos conills van sortir a passejar (ho feien cada dia) i, sobtadament, un d'ells va dir a l'altre: "Mira, tu, ja hi torna a haver aquell caçador miop. Ara veuràs com me'l rifo."

Va emprendre una correguda, saltironant i acostant-se a l'home d'una manera temerària. El caçador va engaltar la seva arma, bon tros a les palpentes, i engegà allò que en diuen un tret de sort. Per a segons qui, és clar, perquè el conill bro-mista va rebre la perdigonada de ple.

El conill supervivent fugí potes ajudeu-me, tot remugant en veu baixa: "Tant que li ho repetia la seva mare, que els le-pòrids som una colla d'irresponsables, per culpa del nostre cer-vell lissencèfal! Aquest infeliç, amb una mica més d'intel.lecte, hauria pogut esdevenir un excel.lent mamífer lagomorf."

Zigzaguejava entre els matolls, perquè l'experiència im-mediata li havia ensenyat de malfiar-se també dels homes curts de vista. Així i tot, una escopetada a frec de romaní va posar-li la pell de gallina. "Ep!", es digué a si mateix. "Val més dei-xar-se de cultismes i anar de dret al refugi." I es va llançar de cap dins el primer forat que va trobar.

Quan el gos va portar el cos de la víctima al seu amo, aquest va dir-li:

-Au, bah! No vulguis fer el viu. Saps perfectament que la carn de conill no m'agrada. Jo he tirat contra unes perdius que pasturaven...

El gos, que s'estimava més no discutir, va fer uns quants moviments de cua, que tant podien voler dir que sí com que no. En el fons, estava content d'haver-se lliurat una vegada més de prendre mal.